

Schurft - *continued*

Als je om aandacht verlegen zit, moet je eens een column over schurft schrijven. Ik weet intussen hoeveel reacties je doorgaans op een column krijgt en ik kan nu al wel concluderen dat mijn hoogtepunt als columnist inmiddels achter me ligt.

Dat schurft in Nederland aan een opmars bezig is, is massaal opgepikt door de media. Zo gebeurde het dat ik werd gebeld door een journalist van RTL Nieuws die mijn column had gevonden – blijkbaar wordt *Resource* breder gelezen dan alleen in Wageningen. Hij had al vele mensen gebeld, maar niemand was bereid als schurftlijder

‘Dezelfde avond was ik als ‘mevrouw Schurft’ in de uitzending te zien – en onze bank ook’

op televisie te verschijnen. ‘Jij schreef in je column dat het taboe eraf moet, dus nu is mijn hoop op jou gevestigd.’ Daar had ik uiteraard weinig tegenin te brengen. De volgende dag had ik al een cameraploeg over de vloer en dezelfde avond werd het item uitgezonden. Heel Nederland kent inmiddels onze bank. Twee dagen later belde Nieuwsuur. Weer werd ik gefilmd en was ik dezelfde avond

Sjoukje Osinga

als ‘mevrouw Schurft’ in de uitzending te zien – en onze bank ook weer. Deze keer zat er ook een student in het item, anoniem in beeld gebracht. De rest van de week was er nog meer media-aandacht voor schurft, zoals bij Op1. De presentator vertelde dat ze niemand hadden kunnen vinden die bereid was in de uitzending te komen, zodat er alleen een huisarts aan tafel zat. Hierdoor ging ik wel even aan mezelf twijfelen: ben ik de enige die zo gek is om gewoon onder eigen naam op televisie te vertellen hoe het is om schurft te hebben? Gelukkig reageerde mijn omgeving heel aardig. Bekenden en onbekenden spraken me aan. ‘Goeie actie hoor! Leuke bank!’ Niemand deinsde spontaan terug – ‘Oh, daar heb je haar van die schurft’. Iemand schreef: ‘Het moet een mooi gevoel zijn om een belangrijk onderwerp op de kaart te zetten. Alhoewel: het had ook, pak ‘m beet, wereldvrede kunnen zijn in plaats van schurft.’ Ik schreef terug: ‘Ik dacht, ik begin met iets kleins.’ Hij besloot: ‘Verstandig. Wereldvrede is trouwens ook meer iets voor kerst.’

Sjoukje Osinga (55) is universitair docent bij Information Technology. Ze zingt alt in Wageningen kamerkoor Musica Vocale, heeft drie studerende zoons en kijkt graag met haar man vogels in de Binnenveldse Hooilanden.